

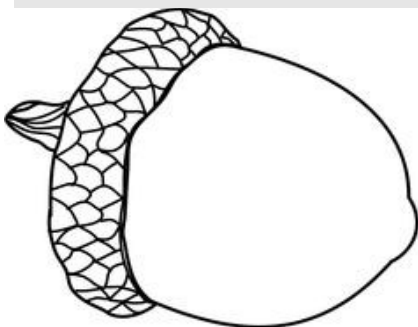
SELLEST NUMBRIST
SAATE LUGEDA:

1. EESTI MÄNGUST
LEERIMAJAS
2. AABRAHAMI
KUULEKUSEST
3. JÄTKUVAD SARJAD
LOOMUPÄRANE USK JA
VIHMAVARBLANE

„Rõõmista, noor mees,
noores eas ja su süda
tundku rõõmu su
nooruspäevil!“

Koguja raamat 11,9

Head kooliaasta algust!

OLULIST PÄEVA TÄHISTATI EESTI MÄNGUGA

**20. augusti pärastlõunal kogunes hulk mälumängu
huvilisi inimesi koguduse leerimajja, et tähistada
Taasiseseisvumispäeva 27-aastapäeva.**

Päev kujunes pidulikuks ja igati väarikaks. Eesti teemalisest mälumängust võttis osa kaks võistkonda - PUNASTE ja ROHELISTE võistkond. Võistkonnad said sellised nimed märgmepaberite värvi järgi. Iga mängija valis võistkonna endale ise. Vastata tuli viieteistkümnele küsimusele, mille teemad pärinesid looduse, ajaloo, varia ja kirjanduse vallast. Võidu viis koju ROHELISTE võistkond, kes vastas õigesti 11 küsimusele.

Palju õnne ja õnnistusi ning kordaminekuid edaspidiseks kõikidele koguduse mälumängu huvilistele!

HEA SÕNUMI RING alustab

30.septembril kl 11

leerimaja teisel korrusel. Info: 53458594, Meelis-Lauri

ESIISA AABRAHAMI KUULEKUS

Sügise saabumine eeldab inimestelt ikka saagi koristamist ja kokkuvõtete tegemist, seda nii meie aedades, kui vaimulikul tööpõllul. Küllap on palju sedagi, mida tuleb endas veel arendada või isegi juurde õppida, sealhulgas ka oskust jääda kuulekaks nagu tegi seda kord esiisa Aabraham. (1. Ms. 12: 1-9)

Mõnes mõttes on tegemist lausa harukordse looga. Aabraham koos oma naise Saaraga kuuletub Jumala käsule ja lahkub oma kodust, et minna maale, mille Jumal on töötanud anda oma rahvale. Mõelgem hetkeks, mida võis selline kutse Jumalalt tollel ajal ühe üsna eakas vanuses mehe jaoks tähendada? Lahkumisega kaasnesid ju üsna tõsised probleemid, sest Aabraham kasvatas paljusid lambaid ja kitsi. Ometi kuuletus ta Jumala käsule. Olles kuulekas, näitas ta üles harukordset ustavust oma Looja vastu. Nii jõuti kogu selle rahvahulga ja kariloomadega viimaks Sekemi püha paigani ja Aabraham pani oma telgid sinna ülesse. Siis ta palvetas ja tänas Issandat kõige eest.

Just kuulekus ja tänulikkus kõige eest on see, mida peaksime Aabrahami eeskujul endas kristlastena arendama ja mõtlema alati sellele, mille eest meil on põhjust Issandale tänulikud olla. Õnnistatud ja edukat sügiskuu algust kõigile meie lugejatele!

LOOMUPÄRANE USK

III OSA

Kujutage ette lava teatris, kus hakatakse mängima Ivan Turgenjevi näidendit, „Kuu aega maal.“ Dekoratsioonid on paigas ja kenades riietes inimesed ütlevad laval teksti. See tekst on ääretult tähendusrikas nii näitlejatele kui ka publikule, kes istub saalis. Miks? Sest Turgenjev keskendus oma loomingus eranditult tekstile, selle kõlale. Kas pole nii ka Piibliga? Vaatamata sellele, et tegu on vana raamatuga, on see aktuaalne ka tänapäeval, sest selles kõneleb Jumal.

Selle „raamatukogu“ tekstid kõnetavad ja seda sõltuvalt raamatust. Piibel tervikuna on kokku Pühakiri. Teist sellist raamatut ei ole. Paulus kirjutas oma esimeses kirjas Timoteosele: „Ustav on see sõna ja kõigile kõigiti vastuvõetav, et Kristus Jeesus on tulnud maailma päästma patuseid.“ (1. Tim. 1:15) Mis on patt? Lühidalt on see teguviis, mis lahutab kristlase Jumala ligiolust. Jumal armastab inimesi, kuid ei salli pattu. Seetõttu korraldas ta patu lunastuse oma Poja - Jeesuse Kristuse kaudu.

Uue Testamendi neljast evangeeliumist saab igaüks lugeda Jeesuse elust, tema tegevusest nii inimese, kui ka Jumala Pojana. Seega on oluline, et me keskenduksime aeg-ajalt Piibli tekstidele. Selle raamatu lugemine olgu iga kristlase usu üks alustest. (Loe 2. Tim. 3:16)

Maailmas on kirjutatud palju raamatuid. On ka teisi pühakirju: näiteks moslemitel Koraan või budistidel Tipitaka jne. Piibel aga on raamat, mille raamatud on omavahel ainulaadses kooskõlas. Seetõttu tasub sellesse ikka ja jälle süveneda ning tähele panna, mida see meile tänapäeval ütleb.

Järgneb.

VIHMAVARBLANE

VIII osa

Kasesalu Eda vaatas Bläku Eduardi ettevaatlikuse ja umbusaldusega.

„Mida sul siit vaja on? Meil pole midagi rääkida, vist?“

„Ei midagi erilist, ma tulin küsima, et kuidas mu hea sõbra tervis ka seal haiglas on, hõkk?“

„Tuled küsima küll, aga ise räägid juba enda suremisest. Nii rumalat juttu ei taha mitte kuulatagi!“

Eda pidi tuppna naasema, kuid jäi siis trepile seisma, pidas natuke aru ja küsis siis Eduardilt:

„Kuule, mul oleks tarvis üks kuur vastu talve korda saada? Äkki tuled appi? Näed, kui Lembit kodust ära on, ega siis asjad majapidamises edene.“

„Hõkk, miks mitte, aga ma veidike vindine, teeb seda äkki homme?“

Eda oli asjaga päri ja astus üle lävepaku, et kööki minna. Bläku Eduard aga läks koju järjekordset peatäit välja magama.

Kasesalu perenaine keetis endale tassi kanget taimeteed ja jäi taburetile istudes mõtisklema. Sügis näitas aina jõudsamalt oma märke. Kasesalust, mida Lembit ikka lõuendile maalida oli armastanud kumas kollast nukrust, sellist nukrust, mis nüüd oli teistsugune, sest Lembitut ei olnud kodus. Korraga tundis Eda suurt kiusatust võtta kapist pooleliitrine viinapudel ja kallata sellest endale sortuke tee sisse, närvide rahustuseks. Naine tõusis toolilt ja leidis kiiresti kapist otsitava. Enamasti ta teadis, kus Lembit oma väheseid tagavarasid hoiab. Viimase paari aasta jooksul pidi vähemalt pooleliitrine viin kapis talle olema. Eda kallast sortukese tee sisse ja pani siis pudeli kappi tagasi. Siis nägi ta aknast Saare Taalit ja tänas õnne, et nii kiiresti talitada oli jõudnud. Saare Taalil pole kindlasti midagi sellest, kui tema Edaga koos peterselli teed joob.

Naabrinaine astuski kööki, kuid erinevalt eelnevatest päevadest, olid ka temal pisarad silmis. Lõuna polnud veel käeski, aga näe kõigil oli juba piisavalt oma eludega tegemist:

„Eda, no anna ometi nõu, mida ma oma plikaga pean ette võtma,“ halises Saare Taali. „Ei taha kohe mõeldagi, mis temast üldse saama hakkab, kui ta korralikult matemaatikat õppima ei hakka.“

„Ja, jah, minulgi käis siin mõni aeg tagasi külaline- Bläku Eduard.“

„Võehh? Et tema ka jaksab? Näe, mitte ei lase inimestel rahulikult elada. Mis ta tahtis siis? Jälle raha laenata?“

„No esiti tuli õuele ja ütles, et tema kohe surema hakkavat, siis päris Lembitu käekäigu kohta haiglas.“

Eda valas naabrinaisele teed ja astus sammu akna suunas: „Tead, Taali, mul on siin nüüd ükski olles igasugused

kummalised mõtted pähe karanud. Vaata, Lembit on haiglas ja majapidamises on abikäsi vaja, äkki oleksid nii kena ja käiksid mul päeviti abis? Üksi on siin tühjas majas, kaskede vahel kuidagi nukker olla.“

„Mis sa nüüd, Eda! Mul on ju Merle ja inimesed ju ikka elavad ümberringi.“

„Taali, ma olen ikka arvanud, et sa mu sõbranna oled, mis siis nüüd lahti on?“

Eda tundis kuidas see sortuke seal tee sees tühja kõhu peale oma mõju hakkas avaldama. Tasapisi aga siiski.

Õhus oli tunda kummalist pinget.

Taali vaatas naabrinaisele pikalt otsa ja ei mõistnud sellel hetkel midagi. Siis ta tõusis ja Merle õpinguid vabanduseks tuues kiirustas tagasi koju.

Kasesalu Eda tundis end nüüd veel halvemini. Suure vihaga suundus ta kapi juurde ja jõi ülejäänud viinapudeli tühjaks. Siis istus ta vanale kulunud diivanile ja puhkes nutma. Ta ei teadnud kaua ta seal nii oli nutnud, kui kõik ümbritsev ta silmade ees korraga udu sarnaseks muutus.

Samal ajal oli Saare Taali koju jõudnud ja leidis tütre lõpuks ometi õpikute tagant:

„Emps, kus sa käisid?“

„Käisin korraks Eda tädi vaatamas. Tead, ta oli täna kuidagi kummaline, aga võimalik, et mulle ainult tundus. Kuidas sul õppimisega läheb? Kas keedan meile kakaod?“

„Sobib, emps.“

Saare Taali suundus nende tillukesse kööki ja asus toimetama. Aga miski ta südames andis märku, et midagi pole nagu peab. Edaga oli mingi kummaline muutus toimunud. Jah, ega see kerge ole, kui mees haiglas ning kogu majapidamine õblukese naise õlgadel. Taali ohkas, ohkas veel teistki korda ja läks siis tütre tuppna, et talle kakaod viia. Talle tuli meelde, et tema ema oli kord nooruspõlves talle õelnud, et üksindus rasketel eluhetkedel on keeruline asi. Et meeleheide, masendus ja pisarad muudavad inimesed kergesti haavatavaks. Kuid kas on siis vale tunnustada oma nõrkust? Julgemata otsida abi? Selliste mõtetega viis Taali tütre tuppna tassi kuuma kakaod. *Järgneb...*

